

علی پوردهقان | جوان

واکاوی و پاسخ به انتقادات مطروحه به لایحه «صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان در برابر خشونت» در گفت‌وگو با سمیه جلالیان، حقوقدان

زنان را نباید دستاویز تریبون‌گیری قرار داد

لایحه تأمین امنیت زنان علیه خشونت تر جمه ناقصی از یک لایحه مطرود غربی بود

لایحه تأمین امنیت زنان علیه خشونت سال‌ها بود بین دولت، مجلس و قوه قضائیه دست به دست می‌شد. دلیل معطل ماندن تصویب این لایحه نیز اشکالات

متعددی بود که کارشناسان و حقوق‌اندان بر آن وارد می‌دانستند از جرم‌زایی گرفته تا تقابل زن و مرد و تأثیر منفی بر بنیان خانواده. به همین دلایل هم این بار این لایحه برای اصلاحات حقوقی و قضایی راهی قوه قضائیه نشد و بر خلاف روال چندین ساله، قوه قضائیه در مهلت مقرر لایحه تأمین امنیت زنان علیه خشونت را با حذف و اضافاتی تحت عنوان لایحه «صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان

یکی از ایراداتی که بر «لایحه صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان در برابر خشونت» وارد دانسته‌اند استفاده از واژه بانوان به جای زنان است؛ آیا از منظر حقوقی بار معنایی زنان و بانوان متفاوت است و می‌تواند این لایحه را در اجرا با چالش مواجه سازد؟

لایحه‌ای که خانم مولاوردی دنبال تأیید آن بودند نیازمند واژه زن بود. لایحه‌ای که اکنون در دست ماست اما با لایحه قبلی فرق می‌کند. لایحه حمایت‌ایراداتی داشت. اصلی‌ترین ایراد آن هم این بود که زنان به خودی خود نیازی به حمایت ندارند. زن به خودی خود به ما هم زن است. برای بهتر روشن شدن این بحث باید ریشه‌های لایحه حمایت‌ای زنان را مورد واکاوی قرار دهیم.

در سال‌های خیلی قبل که بحث‌های نژادپرستانه علیه زنان در اروپا بساب بود این لایحه در آنجا تصویب شد و نه فقط زنان بلکه کودکان و سالمندان را هم شامل می‌شد. یکی از ایراداتی که در مجامع بین‌المللی و داخلی به این لایحه مطرح می‌شد خدشه‌دار کردن کرامت زنان بود. زنان به خودی خود قابلیت‌های زیادی دارند و در این لایحه زنان را در کنار سالمندان و کودکان به عنوان گروه‌های کم‌توان قرار می‌دهد. این لایحه در مجمعی در سوئد تصویب شد. لایحه منع خشونت‌ی که معاونت زنان دولت‌های یازدهم و دوازدهم مطرح کردند از همین لایحه کپی‌برداری شده بود. نکته بحث اما در اینجاست که چندی پیش در کمیسیون وکلای ملل در ژنوا به لایحه حمایت‌اشکالاتی وارد شد. ما با تصویب لایحه‌ای برای حفظ کرامت بانوان و منع خشونت علیه آنها موافقیم اما این لایحه نباید کپی‌برداری و ترجمه ناقصی از لایحه غربی باشد. لایحه اصلی تغییر کرد و کار گروه‌های مختلف چه در مجلس و چه در شورای نگهبان روی آن کار کردند و موجب شد در لایحه موضوعات مختلف از ابعاد مختلف توجه شود. یکی از نکات مطرح شده در مصاحبه خانم مولاوردی هم همین افزایش بندهای لایحه حمایت از ۵۰ بند به ۷۷ بند است.

چند ده موضوع مطروحه در لایحه قبلی قابلیت بحث داشت و بسیاری از آنها در قانون ما قابلیت جرم‌انگاری نداشتن کما اینکه بعد از تدوین این لایحه در خود اروپا و ممالک غربی هم به این نتیجه رسیدند که این لایحه ناکارآمد است.

یعنی طبق صحبت‌های شما «لایحه تأمین امنیت زنان در برابر خشونت» از یک لایحه غربی قدیمی کپی‌برداری شده و در این کپی هیچ یک از شرایط بومی و ارزشی جامعه ایران لحاظ نشده و حالا لایحه صیانت مدل اصلاح شده و بومی‌سازی شده این لایحه است؟

دقیقاً همین طور است. لایحه قبلی بعد از چکش‌خواری‌های متعدد در قوه قضائیه، شورای نگهبان، شورای عالی انقلاب فرهنگی و حتی خود

معاونت زنان به قوه قضائیه ارسال شد و در آنجا نام این لایحه را تغییر دادند و به جای «لایحه تأمین امنیت زنان در برابر خشونت» نام لایحه را گذاشتند «لایحه صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان در برابر خشونت». در اینجا واژه بانوان نسبت به بقیه افراد مطلق است. اینکه گفته می‌شود بقیه زنان چه کار کنند مفهوم واضحی نیست. یعنی بقیه زنان ایرانی نمی‌توانند بانو باشند؟! واژه بانو احترام‌آمیزتر است. در فرهنگ لغات «بانو» یکی از واژه‌های احترام‌آمیزی است که برای زن ذکر شده است. قانون برای همه افراد است و این لایحه زانی را هم که بنا به تعبیر خانم مولاوردی کف خیابان مانده‌اند نباید تجاهر به فساد دارند بانو نامیده است. قانون برای تمامی افراد است و تمامی زنان ایران را در این لایحه بانسو نامیده‌اند و این ادعاها چندان معقول و منطقی با منطبق به نظر نمی‌رسد. شاید آوردن واژه بانو در این لایحه خشونت را مقداری لین کرده باشد اما اتفافی در توصیفات‌ی که جامعه ما به آن نیاز دارد و باید یک متن قانونی آن را پوشش می‌داده. در این لایحه جدید حادث نشده است.

اینکه گفته شده بانو برای دختران مجرد و زیر ۱۸ سال کاربرد ندارد را شما تأیید می‌کنید؟

خیر؛ اگر تاریخ ایران را از ابتدای آنچه ما به آن فرهنگ می‌گوییم مطالعه کنید دختران بعد از ۹ سالگی بانو و صبیبه نامیده می‌شدند. اگر بخواهیم درباره ازدواج دختران زیر ۱۸ سال صحبت کنیم دخترانی هستند که به سن بلوغ رسیده‌اند و بانو نامیده می‌شوند. این بحث‌ها و ایرادات اصلاً جامع و کامل نیست و هیچ‌گونه ربطی به لایحه ندارد. **در رابطه با بحث تعریف از خشونت چطور؟ در انتقاد از لایحه صیانت گفته‌اند تعریف خشونت در این لایحه با لایحه ارسانی دولت تفاوت دارد. آیا می‌توانیم بگوییم در لایحه جدید تعریف خشونت جامع‌تر شده یا انتقاد خانم مولاوردی به این لایحه را وارد می‌دانید؟**

در لایحه اولیه‌ای که از روی لایحه اصلی وارداتی تدوین شده بود خشونت تعریفی نداشت و یکی از ایرادات ما به لایحه همین بود. شاید جالب باشد که ابتدای طرح لایحه منع خشونت، این لایحه حتی به درستی ترجمه هم نشده بود. در این لایحه گفته شده بود هر زنی که مورد خشونت واقع شود، فرد خاطی باید مجازات شود. در ادامه برای این خشونت مصداق می‌آورد. اینجا نباید اشتباه‌شد. وقتی لایحه‌ای برای تقنین می‌رود حتماً باید جامع و کامل باشد و باید از توصیفات غیرمنجز و معلق ببرهیزیم. باید کاری کنیم که تمام افراد جامعه را دربر بگیرد. در لایحه اولی، خشونت زبانی، خشونت کلامی، خشونت نگاه و چشمی از جمله مصداق خشونت بود و نه تعریف آن؛ اما خشونت‌نگاهی یا خشونت زبانی تعریف نشده بود!

لایه‌های طبقه‌بندی عرف جامعه متفاوت است و

در هر کدام از این لایه‌ها تعریف خشونت متفاوت است و باید در تقنین اینها در نظر گرفته شود تا به درد تمام مردم کشور بخورد. در کشوری مثل ایران با این درصد فرهنگ‌های غیرمتجانس باید در تقنین لویایح به فکر همه چیز باشیم. خشونتی که در لایحه اولی به آن اشاره شده بود هیچ تعریفی نداشت اما خشونت در لایحه جدید برای تمامی ابواب تعریف دارد و در جاهای مخصوص خودش جرم‌انگاری دارد.

به جرم‌انگاری اشاره داشتید. یکی از انتقادات جدی وارده به لایحه تأمین امنیت زنان در برابر خشونت بحث جرم‌انگاری‌های وسیع این لایحه است. جرم‌انگاری‌های موسع چه آسیب‌هایی دارد و آیا در لایحه جدید این اشکال برطرف شده است؟

ما برای هر لایحه‌ای که برای قانون‌گذاری تدوین می‌کنیم باید به عرف جامعه توجه داشته باشیم و بعد از آن می‌توان با این‌نامه‌ها و تبصره‌های مختلف برای آن تخصیص زد و اصلاح کرد. اینکه یک لایحه چندین سال بلاتکلیف باقی بماند نه برای زنان خوب است و نه برای کسانی که ایرادات غیرمنطقی به آن وارد می‌کنند.

از مصاحبه‌اندک منتقدان لایحه صیانت این گونه برداشت می‌شود که این لایحه به این زودی‌ها قرار نیست به مجلس برود و احتمالاً دولت هم می‌خواهد تغییرات زیادی در لایحه اصلاحی‌اش کند که می‌گوید «تصویب لایحه مستقیم از سوی دیگر اسامجلس از لایحه جدید استقبال کرده و به نظر می‌رسد وکلای ملت و به ویژه فراکسیون زنان در صددند افتخار تصویب و نهایی شدن این لایحه را به نام مجلس دهم بزنند. به نظر شما آیا این بی‌برنامگی و تضاد نمی‌تواند موجب شود تا لایحه صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان در برابر خشونت باز هم به تعویق

جرم‌انگاری کند. بنا به تأکید تمامی جامعه‌شناسان جنایی قرن، جرم‌انگاری‌های متعدد امنیت و آرامش را به جامعه باز نمی‌گرداند بلکه باعث قانون‌گریزی افراد می‌شود در نتیجه عدالت جایگاه خودش را پیدا نمی‌کند. بعد از این همه فلسفه تأکید شد خشونت باید تعریف شود و اگر بناسنت رفتاری به عنوان خشونت تلقی شود باید این رفتار هم در شمال کشور خشونت شناخته شود و هم در جنوب کشور. در چنین شرایطی می‌توان خشونت را جرم‌انگاری کرد اما متأسفانه برخی اسارات‌های سیاسی موجب می‌شود تا اصلاح لایحه امنیت زنان در برابر خشونت به مذاق برخی‌ها خوش نیاید، اگر ما بتوانیم سیاست‌را از حقوق‌کیفری‌مان جدا کنیم خیلی از مشکلات حل می‌شود و این مسئله به نفع خانم‌هاست. این لایحه ایراداتی داشت و الان هم بی‌ایراد نیست اما ایرادات آن اینهایی نیست که دوستان مطرح کرده‌اند. در حالی که باید همکاری شود تا سریع‌تر این لایحه تصویب و به کارگیری شود و بعد از آن می‌توان با این‌نامه‌ها و تبصره‌های مختلف برای آن تخصیص زد و اصلاح کرد. اینکه یک لایحه چندین سال بلاتکلیف باقی بماند نه برای زنان خوب است و نه برای کسانی که ایرادات غیرمنطقی به آن وارد می‌کنند.

از مصاحبه‌اندک منتقدان لایحه صیانت این گونه برداشت می‌شود که این لایحه به این زودی‌ها قرار نیست به مجلس برود و احتمالاً دولت هم می‌خواهد تغییرات زیادی در لایحه اصلاحی‌اش کند که می‌گوید «تصویب لایحه مستقیم از سوی دیگر اسامجلس از لایحه جدید استقبال کرده و به نظر می‌رسد وکلای ملت و به ویژه فراکسیون زنان در صددند افتخار تصویب و نهایی شدن این لایحه را به نام مجلس دهم بزنند. به نظر شما آیا این بی‌برنامگی و تضاد نمی‌تواند موجب شود تا لایحه صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان در برابر خشونت باز هم به تعویق

در سال‌های خیلی قبل که بحث‌های نژادپرستانه علیه زنان در اروپا باب بود این لایحه در آنجا تصویب شد و نه فقط زنان بلکه کودکان و سالمندان را هم شامل می‌شد. یکی از ایراداتی که در مجامع بین‌المللی و داخلی به این لایحه مطرح می‌شد خدشه‌دار کردن کرامت زنان بود. زنان به خودی خود قابلیت‌های زیادی دارند و در این لایحه زنان را در کنار سالمندان و کودکان به عنوان گروه‌های کم‌توان قرار می‌دهد

امنیت بانوان در برابر خشونت». استفاده از واژه بانو به جای زن است؛ مولاوردی البته انتقادات دیگری نیز به لایحه تازه وارد دانسته و در گفت‌وگویی تفصیلی با روزنامه «اعتماد» از واکاوی لایحه جدید با همراهی اعضای تدوین‌کننده لایحه قبلی خبر داده است. اما جقدر انتقادات معاون سابق و زن بازنشته دولت دوازدهم به لایحه جدید وارد است؟ برای پاسخ به این پرسش به سراغ دکتر سمیه جلالیان حقوقدان و وکیل پایه یک دادگستری رفتم؛این تا ایرادات مولاوردی که بخشی از آن از جمله ایراد به استخدام واژه بانو در لایحه تنظیمی قوه قضائیه را طیبه سیاوشی نماینده مردم تهران در مجلس تکرار کرده است، مورد واکاوی حقوقی قرار دسیم.

بیتقد و از سر انجام خود دور شود؟

دقیقاً همین است. عدم تصویب لایحه در همان سالی که وارد ایران شد هم به گردن کسانی است که خودشان آن را وارد کردند و هم‌اکنون نیز در پی آنند تا در مسیر تصویب متن جدید سنگ‌اندازی کنند.

اسم زنان در کل دنیا و به خصوص در ایران به مستمسکی برای دستیابی برخی افراد و چهره‌ها به مطامع سیاسی‌شان تبدیل شده است. برای تصویب چنین لایحه‌ای نیازمند عزمی ملی هستیم و لایحه فعلی نیازی به چکش‌خواری مجدد ندارد و اصلاً مگر چند سال باید چنین لایحه‌ای باقی بماند؟ همه ما می‌دانیم که طریقه تقنین نسبت به مرادوات سیاست جنایی به چه صورت است. یک قانون که به مجلس می‌رود خام است، سال‌ها طول می‌کشد و این قانون تبصره و آیین‌نامه می‌خورد، اصلاح می‌شود و قانون جدید برایش تصویب می‌شود. در حال حاضر نیز وقتی قوه قضائیه و آن را پذیرفته بهتر است اجازه بدهیم این لایحه تصویب شود و بعدها اگر اصلاحی لازم بود از طریق سازو کار‌های پیش‌بینی شده این اصلاحات انجام شود. اما با تصویب این لایحه تمام حاشیه‌سازی‌ها تمام خواهد شد و شاید همین مسئله هم موجب شده تا حالا که لایحه صیانت به یک‌دیگر تصویب نزدیک شده شاهد برخی سنگ‌اندازی‌ها باشیم.

نکته قابل تأمل در این میان اظهار اخیر است که مولاوردی درباره لایحه صیانت گفته که می‌گوید «تصویب لایحه مقابله با خشونت، برای زنان معجزه نمی‌کند!» این در حالی است که پیش از این وی تلاش زیادی برای به ثمر رساندن لایحه تأمین امنیت زنان در برابر خشونت داشت. شما این تناقض را چگونه توجیه می‌کنید؟

این‌گونه مواضع راهی برای تریبون‌گیری است و این خلاف مقتضای ذات حمایت‌قانونی از زن است. چرا باید زن دستاویزی شود تا تعدادی تریبون بگیرند؟

شما اشاره داشتید که لایحه فعلی هم بدون ایراد نیست. ایرادات این لایحه از نگاه شما چه چیزهایی هستند؟

یک قانوندان در ابتدایی که یک لایحه برای تقنین می‌رود هیچ‌گاه ایراد آن را نمی‌گیرد چراکه ممکن است در لایحه‌های اجرایی آن به نتایج خوبی برسیم. قانون مجازات و قانون مدنی ما اشکالات زیادی دارد که ممکن است کسی که کار اجرایی حقوقی نداشته باشد این را ایراد بداند اما وقتی در عرف و اجرا می‌بینیم این روش تقنین شأن نزولی داشته و به نفع بوده است؛ بنده هم در این مقطع از اظهار نظر در این باره برهیز می‌کنم اما نقطه قوت آن این است که در اوضاع کنونی که هر کسی از تریبون زن است یا در ارتفتن استفاده می‌کند تصویب این لایحه می‌تواند آتش سردی بر این آتش‌ها باشد و خیلی از مسائل و حواشی را جمع کند.

دروغچه مریم زاهدی

عضو کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس

در گفت‌گو با «جوان»:

استفاده از واژه بانو به جای زن نه فقط ایراد نیست بلکه شایسته‌تر است

با انتشار متن لایحه «صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان در برابر خشونت» بر خلاف لایحه تأمین امنیت زنان علیه خشونت عامه، چهره‌ها و صاحب‌نظران رویکرد مثبتی نسبت به این لایحه تازه داشتند. در این میان مجلسی‌ها و به خصوص فراکسیون زنان مجلس که تاکنون کارنامه عملکرد برپاری در حوزه زنان نداشته‌اند استقبال ویژه‌ای از این لایحه نداشته‌اند. بهارستانی‌ها انگار بدشان نمی‌آید افتخار تصویب نخستین لایحه حمایتی خاص زنان به مجلس هم‌برسد. اگر چه تنها مدافعان لایحه جدید مستأجران صندلی‌های سبز مجلس نیستند و بسیاری از چهره‌ها و کارشناسان از لایحه‌ای که قوه قضائیه با چکش‌خواری لایحه قبلی ارائه داده ارزیابی مثبتی دارند. با وجود این اما برخی افراد هم با عینک بدبینی و انتقاد به این لایحه نگاه می‌کنند.

■ مناقشه بر سر انتخاب یک واژه

«طیبه سیاوشی» نماینده اصلاح‌طلب مجلس نخستین کسی است که با نگاهی منتقدانه درباره لایحه صیانت با خبر‌گزاری ایران مصاحبه کرد. وی که در این مصاحبه به نقاط قوت لایحه هم اشاره‌های داشته است نسبت به استفاده از واژه بانو به جای واژه زن در لایحه «صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان در برابر خشونت» انتقاد دارد!

وی در این باره می‌گوید: «کلمه بانوان هیچ سابقه قانونی‌ای ندارد؛ یعنی ما در قانون خود چنین سلسله‌ای در مورد کلمه بانو نداریم. هر چه در قانون اساسی و قانون مدنی مجازات اسلامی گشته‌ایم چنین چیزی نداریم و دوستان و مشاورینی که با هم همکاری می‌کنیم می‌گویند در قوانین ما، اشاره به جنسیت شده است؛ یعنی زن و مرد گفته شده و بار ارزشی داده نشده است؛ اما این به کار بردن لفظ بانوان، علاوه بر ایجاد بار ارزشی، دایره محدودتری را ایجاد می‌کند؛ یعنی کسانی که سرپرست خانوار، زن مطلقه، دختران مجرد و امثالهم هستند و سایرین را از دایره این قانون خارج می‌سازد و بهتر است همان واژه‌ای را که سابقه قانونی دارد در آن بگذاریم.»

همین نکته در مصاحبه تفصیلی شهیندخت مولاوردی معاون سابق زنان و خانواده رئیس‌جمهور و یکی از مهم‌ترین فعالان تصویب لایحه قبلی یعنی لایحه تأمین امنیت زنان در برابر خشونت هم دیده می‌شود. وی نیز انتقادش را به کار بردن واژه بانو به جای زن این‌گونه مطرح می‌کند: «سوالی که پیش می‌آید این است که آیا این لایحه که قرار است پس از تصویب به قانون تبدیل شود، فقط بانو یا بانوان یا این تعریف مصطلح را دربر می‌گیرد؟ پس تکلیف بقیه چه خواهد شد؟ زنان کف خیابان، زنان آسیب‌دیده و در معرض آسیب چه جایی در این لایحه با تعریفی که از بانو سراغ داریم خواهند داشت؟»

مصصومه ابتکار معاون فعلی زنان و خانواده رئیس‌جمهور اما تاکنون موضعی نسبت به لایحه صیانت اتخاذ نکرده است.

■ واژه بانوان شایسته‌تر است

در بین مجلسی‌ها هم این تنها فراکسیون زنان مجلس نیستند که به این لایحه روی خوش نشان داده‌اند و حتی برای تدوین آن از رئیس قوه قضائیه تقدیر کردند. سایر اعضای خانه ملت نیز به اثر گذاری این لایحه در ارتقای شرایط اجتماعی برای زنان امیدوارند. به سراغ جمع‌علی پورمختار عضو کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس رفتم؛ تا ارزیابی وی را از این لایحه بدانیم. وی به عنوان یک حقوقدان معتقد است از آنجایی که ما به صورت خاص راجع به حمایت از بانوان در برابر خشونت و جرائمی که به‌طور ویژه درباره خانواده اتفاق می‌افتد و سایر صیانت‌های اجتماعی، فرهنگی و حقوقی قانون خاص نداریم این لایحه در نوع خودش برای اولین بار مطرح می‌شود و به لحاظ جامعیت می‌تواند پاسخگو نیازهای جامعه باشد.

وی در پاسخ به سوالی درباره ایرادات این لایحه و به‌طور خاص استخدام واژه «بانوان» به جای زنان به عنوان یک ایراد حقوقی که از سوی برخی منتقدان مطرح می‌شود به «جوان» می‌گوید: «این به عنوان یک ایراد حقوقی نیست بلکه یک اصطلاح است. بانو یا بانوان برای جمع از باب احترام به کار برده می‌شود و در اصل مصطلحی تأثیری ندارد.» بنا به تأکید وی این مسئله نه فقط ایراد نیست بلکه نسبت به جایگاه خانم‌ها بسیار شایسته‌تر است و به جای اینکه بگوییم زنان با احترام بیشتری واژه بانوان را به کار می‌بریم.

■ جامعیت بیشتر

پورمختار در واکتش به این سؤال جوان که شما از منظر جامعیت و در نظر گرفتن ابعاد مختلف موضوع امنیت زنان علیه خشونت کدام لایحه را جامع‌تر و با قابلیت اجرای بهتر می‌بینید؟ تأکید می‌کند «به نظر من لایحه جدید جامع‌تر است.» وی درباره نقاط قوت لایحه جدید معتقد است «هم در اصل سؤال لایحه جدید بیشتر است و هم از این جهت موارد مورد توجه آن حدود به جرائم نمی‌شود لایحه بهتری است.» این نماینده مجلس با اشاره به صیانت‌های اجتماعی در نظر گرفته شده در لایحه صیانت و احصای مسئولیت‌های همه دستگاه‌های اجرایی لایحه صیانت را لایحه‌ای جامع معرفی می‌کند.

از نگاه این عضو کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس این لایحه از منظر ضمانت اجرایی هم لایحه‌ای قابل دفاع است و ضمانت اجرایی‌های کافی از باب مسئولیت‌های مدنی و کیفری برای اشخاصی که مرتکب نقض حقوق بانوان ششوند و یا دستگاه‌های اجرایی و متولیان صیانت از حقوق بانوان رویکردهایی برای الزام آنها و برخورد با خاطیان پیش‌بینی شده و لایحه «صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان در برابر خشونت» نسبت به لایحه تأمین امنیت زنان در برابر خشونت این مزایا را دارد.

■ استقبال از لایحه صیانت

پورمختار در پاسخ به این سؤال که با عنایت به انتقادات مطروحه از سوی چهره‌های نزدیک به دولت همچون شهیندخت مولاوردی معاون سابق زنان و خانواده رئیس‌جمهور به لایحه «صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان در برابر خشونت» آیا ممکن است تغییرات عمده‌ای در لایحه ارسانی از سوی دولت به مجلس پیش بیاید که لایحه را از مسیر اصلی منحرف کند؟ می‌گوید: «اصل موضوع در این قضایا به نظر قوه قضائیه بازمی‌گردد و همان‌طور که دولت توقع دارد مجلس در لوایحش خیلی دست نبرد در لوایحی که قوه قضائیه ارسال می‌کند خیلی دست نبرد. بر این اساس نقشی که در چنین مواردی برای دولت ذکر شده به عنوان رابط است و خیلی بررسی نمی‌شود که بخواهد در آن دخل و تصرف داشته باشد.»

به باور وی قاعدتاً و منطقاً باید نمایندگان قوه قضائیه به دولت دعوت شوند و دفاع‌شنی شنیده‌شود و با عنایت به اینکه قوه قضائیه کار کرده و این لایحه مبتنی بر واقعیت‌هایی است که با توجه به مراجعات و پرونده‌ها و مشکلات حقوقی و قانونی ایجاد شده‌ها هر چه تغییرات کمتر می‌تواند اثرات بهتری داشته باشد. پورمختار از استقبال مجلس از لایحه «صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان در برابر خشونت» خبر می‌دهد. وی تأکید می‌کند: «اگر لایحه به مجلس برسد به‌طور یقین با اولویت بررسی می‌شود و امیدواریم تصویب این لایحه به مجلس دهم برسد.»